

11

Röykkiön tutkiminen Liedon Merolanmaan kalmistossa
heinäk. 4-5 p:nä 1935.

Liitteet: kartta ja 3 valokuvaa.

Liedon Vintalan kylän Merolanmaan kalmistossa, viitisen metriä professori Hackmanin v:n 1931 kaivausalueesta länteen, on suurista kivistä rakennettu kiviröykkiö (ks. prof. Hackmanin karttaa ja valokuvaa museon top. arkistossa). Kun itse kalmistosta, joka on viikinkiaikaa, oli tavattu kaksi vanhemman rautakauden hautaus- ta, saattoi epäillä röykkiönkin mahdollisesti olevan peräisin täl- tä ajalta. Tätä silmälläpitäen tutki allekirjoittanut röykkiön ollessaan virkamatkalla Liedossa kesällä 1935.

Röykkiö oli, kuten kartasta N:o 1 ilmenee, verrattain pieni- alainen, (n. 4 m läpimitaten) ja rakennettu suurista kivistä. Suurimpien alla oli heti puhdasta hiekkamaata. Sensijaan oli nii- den välissä runsaasti pienempiä kiviä, ja syvempänä samoinkuin röykkiön ulkoreunoilla, tavallista polttokenttäkalmiston kiveystä. Kivien välissä ja alla oli ohuelti tummaa maata, joka sisälsi jonkunverran poltetun luun palasia, saviastianpalasia ja pieniä pronssipaloja.

Löytöjen syvyys oli vain 10 - 20 cm. Nähtävästi on suurten kivien välisiä kapeita vapaita solia käytetty kenttäkalmistoksi, joka siis - kuten myöskin kiveyksestä ja löydöistä röykkiön ulko- reunoilla ilmenee - ulottuu ainakin tänne asti.

Parhaat löydöt, pronssinen suuri hevosenkenkäsolki ja sormus

saatiin röykkiön ulkoreunalta. Ne ovat samanaikaisia kuin kalmiston löytöjen valtaosa, viikinkiaikaa. Samalta ajalta ovat varmasti myöskin röykkiön kivien välistä saadut löydöt, vaikka ne eivät itsessään ole ajoitettavissa.

Löydöt ovat luetellut Kansallismuseon päänumerolla 10078.

Helsingissä 20 päivänä helmikuuta 1936.

Ella Kivikoski

Röykkiö ennen kaivautta valok.
W:stä päin. Levy 10125

Röykkiö paljastettuna. Valok. N:stä
päin. 10127

Röykkiö paljastettuna. Valok. L. 10126
N:stä päin.

